

• KARAR DÜZELTME YOLU İŞ MAHKEMELERİNCE VERİLEN KARARLARA KARŞI HER NE KADAR KAPALI OLSA DA; MADDİ YANILGIYA DAYALI KARARLAR KARAR DÜZELTME YOLUYLA DÜZELTİLEBİLİR.

KARAR ÜZERİNE KISA NOT:

Yazılı yargılama usulü dışında kalan yargılama usullerinde taraflara tanınan çerçevenin sınırlı ve dar olduğu açıktır. Keza iş mahkemelerinin verdiği karara karşı temyiz yolu incelemesinin son mercii olması, iş bu kararın karar düzeltmeye konu yapılamaması aslında bunun bir karşılığıdır. Lakin Yargıtay Hukuk Genel Kurulu aşağıda vermiş olduğu kararında ölçüt olarak “maddi hata” kıstasını koymuş olsa da, iş bu kararlarının da karar düzeltme yoluyla değiştirilebileceğini hükme bağlamıştır. Ötesinde daha da ileriye giderek bunu “Hatalı biçimde hak sahibi olmak evrensel hukukun temel ilkelerine ters düşer.” demek suretiyle, gerekçesini evrensel hukuk kurallarına dayandırmıştır. Kanaatimizce karar tabiki de doğrudur. Lakin sadece “maddi hata” kıstası, “kopyala-yapıştır” a yapılan bir göndermedir. Evrensel hukuk gereği; esas ya da usul yönünden sakıncalı hükümlerinde bu kapsamdan yararlanması adil yargılanmanın karşılığı olmalıdır, düşüncesindeyiz.

KARAR

T.C.

YARGITAY

HUKUK GENEL KURULU

E. 2003/21-425

K. 2003/441

T. 2.7.2003

DAVA : Taraflar arasındaki “tespit” davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; Fethiye Asliye Hukuk (İş) Mahkemesince davanın kabulüne dair verilen 12.4.2001 gün ve 2000/153-2001/187 sayılı kararın incelenmesi davalı vekili tarafından istenilmesi üzerine, Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin 6.12.2001 gürü vc 2001/7793-8384 sayılı ilamı ile onanmış, davalı vekilinin maddi hata nedeniyle başvurması üzerine Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin 26.11.2002 gün ve 2002/9218 E, 10142 K. sayılı ilamı ile (...Davacı Rasih ile davalı SSK. Başkanlığı arasındaki muarazanın men’i davası hakkında Fethiye Asliye 1. Hukuk (İş) Mahkemesince verilen 12.4.2001 gün, 153-187 sayılı hükmün davalı vekilince temyiz edilmesi üzerine dairemizce verilen temyiz itirazlarının reddine ilişkin kararın maddi yanılığa dayalı olduğundan bahisle düzeltilmesi davalı kurum vekilince talep edilmiştir.

İstek maddi yanılığın düzeltilmesine ilişkindir. Öte yandan maddi yanılığın varlığı halinde usuli kazanılmış haktan söz edilemeyeceği gide-rek maddi yanılığın düzeltilmesi gerektiği Yargıtay’ın oturmuş ve yerleşmiş görüşlerindedir.

Gerçekten temyize konu kararın 4447 Sayılı Yasa’nın 8. maddesi ile değişik 506 Sayılı Yasa’nın 63. maddesine açıkça aykırı olduğu halde zuhulen yerel mahkeme kararının onanmasına karar verildiği anlaşılmıştır. Hal böyle olunca maddi yanılığın düzeltilmesi gerektiği anlaşılmakla dairemizin 6.12.2001 gün, 2001/7793 esas, 2001/8384 karar sayılı yerel mahkeme kararının onanmasına ilişkin ilamın kaldırılmasına karar verilerek dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

Dava, 4447 Sayılı Yasa yürürlüğe girmeden önce yaşlılık aylığı bağlanan ve halen serbest Avukatlık faaliyetini sürdüren davacıdan, kurumca 4447 Sayılı Yasanın 8. maddesi ile 506 Sayılı Yasanın 63. maddesine eklenen fıkra gereğince sosyal güvenlik destekleme primi kesilmesinden kaynaklanan uyumsuzluğa ilişkindir.

Gerçekten 4447 Sayılı Yasanın 8. maddesi ile 506 sayılı Yasanın 63. mad-desine eklenen “bu kanuna göre, yaşlılık aylığı almakta iken serbest avukat ve noter olarak çalışmalarını sürdürenlerin, sosyal yardım zammı dahil almakta oldukları aylıklarından % 15 oranında sosyal güvenlik destekleme primi kesilir.” hükmü yeni bir düzenleme olup, anılan düzenleme ile, 506 Sayılı Yasaya tabi

olarak yaşlılık aylığı almakta iken serbest avukat ve noter olarak çalışmalarını sürdürenleri 4447 Sayılı Yasa'nın 63/a maddesi gereğince 1.10.1999 tarihinden itibaren % 15 oranında sosyal güvenlik destekleme primi ödenmesi gerektiğinin öngörülmesine, yasal kuralın; yasanın yürürlüğünden önce veya sonra mesleklerini yürüten avukat ve noterler açısından bir ayırım yapmamasına göre, davanın reddi yerine yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

O halde, davalının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır...) gerekçesiyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekte, yeniden yapılan yargılama sonunda, mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

Temyiz Eden: Davalı vekili

Hukuk Genel Kurulunca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra gereği görüldü:

KARAR : Dava, 4447 Sayılı Yasa yürürlüğe girmeden önce yaşlılık aylığı bağlanan ve halen serbest avukat olarak çalışmasını sürdüren davacının yaşlılık aylığından sosyal güvenlik destek primi kesilmesinin yasaya aykırı olduğunun tespiti istemine ilişkindir.

Mahkemenin davanın kabulüne dair verdiği karar özel dairece onanmış, davalı vekilinin maddi hatanın düzeltilmesi isteği üzerine özel dairece onama kararı kaldırılarak yerel mehkeme kararı bozulmuştur.

Mahkemece, maddi hata bulunmadığı, "5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 8 /son maddesi gereğince iş mahkemelerinden verilen kararların temyizen incelemesi sonucu Yargıtay'ca verilen kararlara karşı karar düzeltme yolunun kapalı olduğu" gerekçesiyle önceki kararda direnilmiştir.

Yerel mahkeme ile özel daire: arasındaki uyumsuzluk; iş davalarına ilişkin Yargıtay'ca verilen kararlara karşı, maddi hataya dayalı düzeltme talebinde bulunulup bulunulamayacağı ve düzeltme talebinin kabul edilmesi halinde 4447 Sayılı Yasanın 8. maddesi ile avukatlar yönünden getirilen sosyal güvenlik destek priminin uygulanmasının kapsamına ilişkindir.

Yerel mahkeme; 4447 Sayılı Yasanın yürürlüğünden önce yaşlılık aylığına hak kazanmış ve yasanın yürürlüğünden sonra çalışmalarını sürdüren avukatların söz konusu primden sorumlu olamayacaklarını, bu yönde verilen kararının özel dairece onandığını bu kerre maddi hata ile onama kararının bozmaya çevrilmesinin iş mahkeme leri açısından mümkün olmadığını ileri sürmüş, özel daire ise; 4447 Sayılı Yasa ile getirilen sosyal güvenlik destek prim yükümlülüğünün, yasanın yürürlüğünden önce yaşlılık aylığına hak kazanmış ve çalışmalarını sürdüren avukatlara dahi uygulanmasının zorunlu olduğunu; yasa koyucunun bu alanda bir ayırıma gitmediğini, yasanın yürürlüğünden sonra çalışmalarını sürdüren ve yaşlılık aylığı almakta bulunan tüm avukatların, yasal zorunluluğa uymaları gerektiğini, dairenin bugüne kadar uygulamasında bu yönde hiçbir sapma olmadığını, yerel mahkeme kararının onanmasına ilişkin

ilamın, uyuşmazlık sürecinin yanlış algılanmasından kaynaklandığını, bu tür maddi ve rakamsal bir yargının maddi yanılığın olarak anlaşılması gerektiğini, Yargıtay uygulamasında bu tür açık yanlışlıkların düzeltilmesinin mümkün bulunduğunu kabul etmiştir.

Şu duruma göre; sorunun çözümü yönünden öncelikle iş davalarına ilişkin, Yargıtay'ca verilen kararların maddi yanılığa dayalı düzeltilmelerinin mümkün bulunup bulunmadığı ve maddi yanılığın kavramının öncelikle ortaya konması gerekir.

İş Mahkemeleri Kanununun 8. maddesi hükmüne göre Yargıtay'ın verdiği kararlara karşı karar düzeltme yolu bulunmamaktadır. Ne var ki, Yargıtay'ın bugüne kadarki uygulamasında kabul edildiği üzere, maddi yanılığa dayalı kararlar bu kuralın dışındadır.

Gerçekten, maddi yanılığın kavramından amaç; hukuksal değerlendirme ve denetim dışında, tamamen maddi olgulara yönelik, ilk bakışta yanılığın olduğu açık ve belirgin olup, her nasılsa, inceleme sırasında gözden kaçmış ve bu tür bir yanlışlığın sürdürülmesinin kamu düzeni ve vicdanı yönünden savunulmasının mümkün bulunmadığı, yargılamanın sonucunu büyük ölçüde etkileyen ve çoğu kez tersine çeviren ve düzeltilmesinin zorunlu olduğu açık yanılığlardır.

Uygulamada zaman zaman görüldüğü gibi, Yargıtay denetimi sırasında, uyuşmazlık konusuna ilişkin maddi olgularda, davanın taraflarında, uyuşmazlık sürecinde, uyuşmazlığa esas başlangıç ve bitim tarihlerinde, zarar hesaplarına ait rakam ve olgularda ve bunlara benzer durumlarda; yanlış algılanma sonucu, açık ve belirgin yanlışlıklar yapılması mümkündür. Bu tür açık hatalarda ısrar edilmesi ve maddi gerçeğin göz ardı yapılması, yargıya duyulan güven ve saygınlığı sarsacağı gibi, adalete olan inancı ortadan kaldırır ve yok eder.

Bu nedenledir ki; Yargıtay, bugüne değin maddi yanılığının belirlendiği durumlarda soruna müdahale etmiş, baştan yapılmış açık maddi yanlışlığın düzeltilmesini kabul etmiştir. Bu yönde sayısız daire kararları olduğu gibi çok kısa bir süre önce Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 23.10.2002 günlü esas: 2002/10-895, karar: 2002/838 sayılı kararında gösterildiği üzere; maddi yanılığa dayalı onama ve bozma kararlarının karşı taraf lehine sonuç doğurmayaacağı, iş mahkemelerince verilen kararlara karşı karar düzeltme yolunun kapalı oluşunun maddi yanılığa dayalı yargı kararlarının düzeltilmesine engel olamayacağı, hatalı biçimde hak sahibi olmanın evrensel hukukun temel ilkelerine ters düşeceği, maddi gerçeğin her zaman için adli gerçekten önce geleceği kabul edilmiştir. Kaldı ki; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Yasası günün ihtiyaçlarına cevap vermemektedir. Yarım asır önce yapılmış, üstelik önemli maddelerinin Anayasa Mahkemesince iptal edildiği bir yasal düzenlemenin bütünlüğünün bozulduğu ve bu yönde yeni düzenleme yapılmasının gerektiği gerçeği de ortadadır. Bu

arada ilave edilmelidir ki, iş davalarının nitelik ve nicelik itibariyle alanlarının genişlediği ve yeni boyutlar kazandığı bilinen bir gerçektir.

Sonuç olarak; kimi açık maddi yanılıya dayalı ve yanlışlığı son derece belirgin haksız ve adaletsiz sonuçların giderilmesi kamu düzeni açısından zorunludur.

Dava konusu olaya gelince; uyuşmazlık yaşlılık aylığına hak kazanıp mesleğini sürdürmekte olan bir avukatın sosyal güvenlik destek priminden sorumlu olup olamayacağına ilişkindir. Yukarda değinildiği gibi yerel mahkeme 4447 Sayılı Yasanın 8. maddesinin uygulanması açısından bir ayırımı gitmekte ve sözü edilen yasanın yürürlüğünden önce yaşlılık aylığına hak kazanıp mesleklerini sürdüren avukatların sosyal güvenlik destek primi ödememeleri gerektiğini, bu yönde kazanılmış haklarının oluştuğunu kabul etmektedir. Ne var ki; bu görüş gerek özel daire gerekse Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun bugüne kadarki uygulamasında kabul edildiği üzere yerinde bulunmamaktadır. 4447 Sayılı Yasanın 8. maddesinin getirmiş olduğu bu yükümlülük, yasanın sözü edilen maddesinin yürürlüğe girdiği 1.10.1999 tarihinden önce veya sonra yaşlılık aylığına hak kazanmış olan tüm avukatlar yönünden zorunludur. Bu yönde bir ayırım söz konusu değildir. Bu arada soruna ilişkin Anayasa Mahkemesi ve Danıştay'ın vermiş olduğu kararlar da aynı doğrultudadır.

Maddi yanılı konusuna gelince; özel daire onama kararında, açıkça, görüşünün yukarda belirtilen biçimde olmasına karşın uyuşmazlık konusu süreçte yanılıya düşmüş, dava konusunun 4447 Sayılı Yasanın yürürlüğünden önce ve 1991 ila 1999 dönemine ilişkin bir uyuşmazlık varmışcasına sonuca ulaşmış ve bu maddi yanılıya dayalı onama kararını vermiştir. Oysa, sorun tamamen yasanın yürürlüğünden sonraki dönemi kapsayacak biçimde ve ileriye yöneliktir. Şu duruma göre; ortada davanın ilişkin olduğu süreçten kaynaklanan açık bir maddi yanılı olduğu ortadadır. Bu yanlışlığın düzeltilmesi ve emsallerine göre ayrıcalık getiren ve tüm sistemi alt üst edecek bir yanlışlığın ortadan kaldırılması zorunludur.

Yukarda belirtilen nedenlere dayalı olarak yerel mahkeme kararı yerinde bulunmadığından direnme kararı bozulmalıdır.

SONUÇ : Davalı vekilinin temyiz, itirazlarının kabulü ile, direnme kararının özel daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı HUMK.'nun 429. maddesi gereğince BOZULMASINA, istek halinde temyiz peşin harcının geri verilmesine, 2 72003 gününde yapılan ikinci görüşmede oyçokluğu ile karar verildi.

KARŞI OY YAZISI :

Yerel mahkeme, 4447 Sayılı Yasanın yürürlüğünden önce yaşlılık aylığına hak kazanmış ve yasanın yürürlüğünden sonra çalışmalarını sürdüren avukatların söz konusu primden sorumlu olamayacakları görüşü ile davacının davasının

kabulüne karar vermiş, Yüksek Yargıtay özel dairesi yerel mahkeme kararını onamıştır.

Davalı Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü 15.7.2002 tarihli karar düzeltme dilekçesinde özetle, 506 Sayılı Yasaya tabi olarak yaşlılık aylığı almakta iken serbest avukat ve noter olarak çalışmalarını sürdürenlerin 4447 Sayılı Yasanın 63/A maddesi gereğince 1.10.1999 tarihinden itibaren % 15 oranında sosyal güvenlik destek primi ödenmesi gerektiğinin kabul edildiğini, maddede yasanın yürürlüğünden önce ve sonra mesleklerini yürüten avukat ve noterler için bir ayırım bulunmadığını, öte yandan kesintilerin yasanın yürürlüğe girdiği 1.10.1999 tarihinden itibaren yapıldığını, geriye yönelik kesintinin söz konusu olmadığından kazanılmış haklardan söz edilemeyeceğini, aynı konuda verilen red kararlarının Yargıtay 10 ve 21. Hukuk Dairelerince onandığını, davanın kabulüne dair verilen yerel mahkeme kararını onayan Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin ilamının hatalı olduğunu beyanla, Yargıtay ilamının HUMK.'nun 80. maddesi gereğince düzeltilmesini talep etmiştir.

Yargıtay özel dairesi, karar düzeltmeye konu kararın 4447 Sayılı Yasanın 8. maddesi ile değişik 506 Sayılı Yasanın 63. maddesine açıkça aykırı olduğu halde zuhulen yerel mahkeme, kararının onandığı gerekçesiyle bu hususu maddi yanılı kabul ederek yerel mahkeme kararının bozulmasına karar vermiştir. Yerel mahkemenin direnme kararı vermesi ile dava dosyası Yargıtay Hukuk Genel Kuruluna gelmiştir.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulundaki görüşmeler sırasında sayın çoğunluk yanılı bu kez “özel dairenin dava konusunun 4447 Sayılı Yasanın yürürlüğünden önce ve 1991 ile 1999 dönemine ilişkin bir uyumsuzluk varmışçasına algıladığı, bu algılamının maddi hata kabul edilebileceğini” iler sürmüş ve genel kurul bu hususu kararına gerekçe yapmıştır.

Böylece azınlık ile çoğunluk ve yerel mahkeme ile özel daire arasındaki uyumsuzluk, iş mahkemesince verilen ve Yargıtayca onanan karara karşı maddi hataya dayalı düzeltme nedenlerinin bulunup bulunmadığı noktasında top-landığı anlaşılmaktadır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 30.4.2003 gün E: 2003/21-299, K: 2003/308 sayılı ve daha sonraki kararlarında “4447 Sayılı Yasa ile yapılan düzenlemeye göre kurumdan yaşlılık aylığı almakta iken serbest avukat olarak çalışmasını sürdüren kişinin sosyal yardım zammı dahil, almakta olduğu yaşlılık aylığından 1.10.1999 tarihinden itibaren % 15 oranında sosyal güvenlik destek primi kesilmesinin zorunlu olduğu” vurgulanmıştır. Bu uygulamanın yasaya uygun olduğu bizce de benimsen mektedir. Bu uygulamanın ilk kez YHGK.'nun 30.4.2003 günlü kararı ile ortaya konulduğu açıktır. Yüksek özel dairenin somut olaydaki onama kararı 6.12.2001 gün ve E: 2001/7793, K: 2001/8384 sayılıdır. Bunun karar düzeltilmesi yolu ile kaldırılıp yerel mahkeme kararının

bozulmasına ilişkin karar, yüksek özel dairece 6.12.2001 gün E: 2001/7679, K: 2001/8384 sayı ile karar verilmiştir. İlk kararlarının verildiği tarihlerde 4447 Sayılı Yasanın uygulanması konusunda Yargıtay dairelerinin yasanın yorumunda kuşkuya düştükleri açıktır. Yasanın doğru yorumu ancak 30.4.2003 tarihli Hukuk Genel Kurul kararı ile yapılmıştır. Bu aşamada 30.4.2003 tarihli Hukuk Genel Kurulu kararına dayanılarak, bundan önce özel dairelerce verilen ve onanarak kesinleşen kararların 30.4.2003 ve sonraki tarihli Genel Kurul kararlarında benimsenen ilkelere aykırı bulunduğu gerekçesiyle ve maddi hata hukuksal nedenine dayanılarak ortadan kaldırılarak, yerel mahkeme kararlarının bozulması hukukta bulunması gereken mahkeme kararlarına güven ve kararlılık ilkesini ihlal edeceği açıktır.

İş Mahkemeleri Kanununun 8. maddesi hükmüne göre Yargıtay'ın verdiği kararlara karşı karar düzeltme yolu bulunmamaktadır.

Bilindiği gibi kanun yolu ikiye ayrılır.

1- Normal (olağan) kanun yolu: Genel olarak istinaf ve temyiz olmak üzere iki çeşit normal kanun yolu vardır. Bizde istinaf yolu mevcut olmadığı için normal kanun yolu iki tanedir.

A) Temyiz,

B) Karar düzeltme

2- Olağanüstü kanun yolu: Kesinleşmiş hükümlere karşı tanınmış olan bu kanun yoluna (olağanüstü) kanun yolu denir. Buna usuldeki tanımlama ile yargılamanın iadesi denilmektedir. (HUMK. 445 vd).

Modern hukuk sistemlerinden benzeri olmayan ve Yargıtay'ın temyiz incelemesi sırasında yanlış ihtimalini göz önünde tutarak kabul edilmiş olan karar düzeltme yolunun davaların sonuçlanmasını önemli ölçüde uzattığı ve bu nedenle tamamen kaldırılması gerektiği öğretilmektedir. (Bkz. Kuru–Hukuk Davalarının Uzaması Sebepleri s: 43-44). Halen Meclis gündeminde bulunan İstinaf Mahkemeleri ile ilgili kanun tasarısında karar düzeltme yolunun kaldırılması ciddi şekilde tartışılırken İş Mahkemelerinin kararlarına karşı Yargıtay'ın vermiş olduğu onama ve bozma kararlarının hukuksal yorumda hata edildiği gerekçesiyle fiilen karar düzeltme yolunun yargı kararlarıyla açılması hukuken benimsenemez.

Sayın çoğunluk maddi yanlışlığı, Yargıtay incelemesi sırasında gözden kaçırmış ve bu tür yanlışlığın sürdürülmesinin kamu düzeni ve kamu vicdanı yönünden savunulmasının mümkün bulunmadığı durumlarda maddi hata nedeniyle İş Mahkemesi kararlarına ait Yargıtayca verilen onama ve bozma kararlarının süresiz olarak yeniden incelenebileceğini benimsemiştir.

Bu gerekçe haklı maddi hataların bulunması halinde benimsenebilir. Ancak yasanın uygulamasında bir dönem hukuksal yorum, şöyle veya böyle yapıldıktan sonra Yargıtayın yasayı başka türlü yorumlaması, daha önce verilmiş ve şeklen

kesin hüküm haline gelmiş kararlarının maddi yanlışlığı nedeniyle ortadan kaldırılmasına neden olamaz. Yargıtay kararlarına karşı karar düzeltme yolunun kapalı olduğu hallerde Yargıtay'ın yerel mahkeme kararını onaması ile yerel mahkeme hükmü şekli anlamda kesinleşir. HUMK. 166 ve 174. maddesi uyarınca eski hale getirme talebinde bulunulup bu talebin kabul edilmesi şekli anlamda kesin hüküm ortadan kaldırır. Şekli anlamdaki kesinlik dahi kamu düzeni ile ilgili olup taraflar arasındaki uyumsuzluğu sona erdirir. Bu husus mahkemelere güvenilmesini, toplum hayatı için zorunlu olan hukuki karşılığı sağlar.

Diğer taraftan şeklen kesinleşen bir kararın yeniden ele alınarak görülebilmesi için açık bir maddi yanlışlığının bulunması gerekir. Somut olayda maddi yanlışlığının bulunmadığı duraksanamayacak kadar açıktır.

Hükümdeki maddi hataların düzeltilmesi Usul Kanunu tarafından benimsenmiştir. (HUMK. 459). Bu maddeye göre tarafların isim, sıfat ve netice taleplerine ilişkin maddi hatalar veya hesap hataları yapılmış ise bunlar düzeltilir. Ancak maddi hata gerekçesi ile evvelce reddedilen, noksan hükmolunan yahut karar altına alınması ihmal edilen, yahut şekli anlamda kesinleşen bir hükmün hukuki yorumunda maddi hata yapıldığı gerekçesiyle değiştirilmesi kabul edilemez. Elbette temyiz süresinin hesaplanmasındaki yanlışlık, tebligat tarihinin okunmasındaki yanlışlık, dosyadaki tanık listesinin veya tapu kaydının görülmemesi, taşınmazın sınırındaki orman, mübadeleye tabi kişilerin bulunduğuyla ilişkin kayıtların insani hata nedeniyle görülmemesi maddi hatadır ve bunların düzeltilerek hüküm kurulması mümkündür. Fakat hukuksal yorumda maddi hata yapıldığından söz edilerek şekli anlamda kazanılmış hakkın ortadan kaldırılması usulen mümkün olmamalıdır.

Bu gerekçelerle sayın çoğunluğun görüşüne katılmadığımızdan direnme kararının onanması görüşünderiz.

İhsan DEMİRKİRAN–Birinci Başkanvekili M. Hande SURLU 14. H.D.
Başkanı / Erbay TAYLAN–19. H.D. Üyesi

